

Astrid Sylwan

”Allting börjar se sig omkring.
Vi går i solen hundratals.
Var människa en halvöppen dörr
Som leder till ett rum för alla”

(Ur *Den halvfärdiga himlen*, Thomas Tranströmer)

Perrongen är ett scenrum, en teater, där alla vi som rör oss i det underjordiska rummet blir delaktiga i ett skådespel.

Skyes är en öppning och en gräns. Färgfälten i det glänsande kaklet låter oss förstå en annan värld av guld, blått, lila och rosa. Det är scenrummets kuliss. De svarta formerna blir gestalter, medresenärer.

För ett kort ögonblick delar vi en erfarenhet för att sedan åter skiljas igen.

Skyes beställdes av Trafikverket, Projekt Citybanantill den nyöppnade östra perrongen till Citybanan på station T-centralen i Stockholm. Det är ett konstverk i stengodsglasyrer, emaljfärger och screentryck på stengodsplattor.

Jag valde att arbeta med kakel för att jag älskar det keramiska materialet. Man kan med hjälp av glasyrer och emaljfärger arbeta fram det måleriska uttryck som jag eftersträvar på ett material som är hållbart, färgbäständigt och med litet underhållskrav. Riktlinjen från Trafikverket var att verket skulle hålla i hundra år. Det kommer det att göra.

Kaklet i Skyes för en dialog med tunnelbanans konstskatt; såväl Jörgen Fogelqvists måleriska passage som Signe Persson Melins och Anders Österlin konstfulla plattformar.

Verket producerades vid porslinsfabriken i Lidköping. Där har man räddat kvar spetskompetens inom glasyrer och keramik när Rörstrandsfabriken lade ner 2007. På Porslinsfabriken finns hela kunskapskedjan, platttillverkning, glasyrlaboratorium och screentryck under ett och samma tak. De har dessutom tillgång till så pass stora lokaler att ett arbete av denna omfattning är genomförbart. Det kändes viktigt att producera verket i Sverige.

Tillverkningsprocessen var tidskrävande. Arbetet på fabriken pågick från och till i två år och plattsättningen tog 6 månader Detta är ett hantverk. Varje platta bränns 1-3 gånger och det komplicerades av den 20 procentiga krympning som sker i första bränningen.

Det var viktigt att arbeta platsspecifikt med rumsligheten. Den anvisade platsen komplicerades av dörrar och ventilationssystem. Jag valde att bortse från allt detta och göra ett verk som var så grafiskt starkt att det överröstade alla dessa detaljer. Resultatet blev en målning och ett scenrum som pressar sig från golv till tak och utnyttjar hela den rymd som perrongen har att bjuda på. En backdrop till den ständiga rörelse och det skådespel som utspelar sig på en perrong.

